THE

CEYLON PATRIOT.

December 16th, 1864.] PUBLISHED ON FRIDAYS. [VOL. 2. No. 51.

Price to Subscribers 16s. By Post 18s. 2d. per Annum.

CHARGES FOR ADVERTISEMENT.

Twenty-four lines and under—*three pence* per line.
Above twenty-four *two* " " "
Half a column—*seven shillings six pence.*
A whole column—*ten shillings.*

For the second insertion two-thirds and the third and every future insertion, *one-half* of the above charges if printed on succeeding days of publication.

If Advertisements are to be both in English and Tamil, one being a translation of the other, the Tamil will be charged at half the above rate.

No Advertisement will be printed for less than *one shilling*

NOTICE TO ADVERTISERS.

All advertisements received without specifying the numbers of insertions will be continued in successive issues until countermanded, and charged for accordingly.

Notice to Subscribers.

Subscribers are respectfully requested to give notice of any change of address, or any irregularity in the delivery of the paper.

No verbal orders for discontinuing subscriptions can be attended to. Subscriptions are considered to be in force until countermanded in writing.

Notice to Correspondents.

All communications to the Ceylon Patriot must be Post Paid. We also request that all letters to our address as the Editor of the Ceylon Patriot be authenticated as otherwise they may not receive attention.

NOTICE.

ORIENTAL BANK CORPORATION.

An Agency of this Corporation was opened in Jaffna, on Tuesday the 16th ultimo for the transaction of Banking business.

Current Deposit Accounts may now be opened.

Fixed Deposits may be lodged for periods of One, Two, and Six months, to bear interest at the rates of Three, Four, and Six per cent per annum, respectively, and Local Bills will be received for Collection.

Drafts will be issued and purchased on the *Head Office*, on *all Branches* and *Agencies* of the *Corporation* on the *Cochin Branch* of the *Bank* of *Madras*, and on *all Branches* of the *National*, *Provincial*, and *Commercial Bank* of *Scotland* and on the *Provincial Banks* of *Ireland*.

Information as to Rates of Exchange, &c., may be obtained at the Bank.

R. V. Dunlop, Acting Agent.
A. Willisford, Act. Accountant.

Jaffna, 4th March, 1864.

FOR SALE.

ARCHAEOLOGIA GRAECA.
OR
THE ANTIQUITIES of GREECE.
2 Vols.
BY
JOHN POTTER D. D.
10 Shillings, *Ready cash.*
Apply to
A. F. W.
Ceylon Patriot's Office.

NOTICE.

IN THE MIDST OF DEATH, WE ARE IN LIFE.

New and most valuable medicines for hitherto intractable and incurable diseases.

Unlike the Patent medicines generally imported from the United kingdom, the following from France, have been severely tested and scrutinized by the most eminent Government and private analytical and operative Chemists and practising Physicians of Paris, &c. insomuch that the entire Parisian Medical Faculty, attached to the Government and other Hospitals, &c. in the French dominions can after vigorous trials; with the fullest confidence, recommend them to the favourable noce of all languishing, not any under ordinary diseases; but those who may be "hoping against hope."

No more Cod Liver oil. Syrup of Iodized Horseradish.

Prepared by Grimault & Co. Chemists, 7 Rue de la Feuillade, Paris. According to the certificates of the Physicians of the Paris Hospitals detailed in the Prospectus, and with the approbation of *several Academies*, this Syrup is employed with the greatest success in place of Cod Liver Oil, to which it is really superior. It cures diseases of the chest, scrofula, lymphatic disorders, green sickness, muscular atony, and loss of appetite, it regenerates the constitution by purifying the blood, and is in a word the most powerful depurative known. It never fatigues the stomach and bowels like the Iodide of potasium and the Iodide of iron, and is administered with the greatest efficacy to young children subject to humours, or obstruction of the glands. Dr. Cazenave of St Louis Hospital, Paris recommends it particularly in cutaneous diseases conjointly with the pills which bear his name.

No more Consumption.

Diseases of the Chest, Syrup of Hypophosphite of Lime, manufactured by Grimault & Co. Chemists 7 Rue de la Fewillade, Paris. This new medicine which is delicious to the palate, is a sovereign remedy for coughs, colds, irritation of the lungs, and is also an excellent remedy in cases of consumption. Under its influence, the cough abates, nocturnal perspirations cease, and the patient rapidly recovers health and flesh.

No more Indigestion or Dyspepsy.

Elixir of Pepsine, prepared by Grimault & Co., Chemists, 7 Rue de la Fenillade, Paris. According to the formula of Dr. Corvisart, Knight of the Legion of Honour, Physician to H M. the Emperor of the French *Pepsine* is the gastric juice itself, or rather the active principle purified, which digests food in the stomach. When from various causes the supply of the digestive fluid is too small the inevitable consequences are bad digestion, gastrities, gastralgia, inflammation of the mucous coat of the stomach and bowels, heartburn-ancœmia-loss of strength, and in females, general derangesment. *The Elixir of Pepsine* which is sanctione, by the approbation of the Paris Acadamy of Medicine, speedily cures all such diseases, and prevents vomiting during pregnancy.

No more poverty of the blood and pale complexion.

Phosphate of Iron. Dr. Leras Apothecary, Dr. of Science, 7 Rue de la Feuillade, Paris —This new ferruginous medicine contains the elements of the bones and blood, and iron, in a liquid state. From observations made in the Paris hospitals, and detailed in the Prospectus, it is superior to ferruginous pills, lactate of iron, iron reduced by hydrogen, pills and syrup of the iodide of iron, and cures rapidly stomach complaints, painful digestion, poverty of the blood, loss of strength and appetite, and the diseases incident to females. It is the best adjunct to Cod liver oil, and the best preserver of health in tropical climates.

No more Copaiba; or Cubebs.

CAPSULES OF MATCO VEGETALIS.

of Paris by the celebrated Dr. Ricord, and are found greatly superior to all the preparations of Copaiba, Cubebs, &c., and Mineral remedies. The Liquid Extract is used in recent cases, and the Capsules in the more chronic; and where all other Medicine have failed, these preparations will always effect a cure.

General Depot.

In Paris, at M. M. Grimault & Co, Chemists 7, Rue de la Feuille.
In London, at Newberry & Sons, 45, St. Paul's Churchyard.
In Madras, at Barrie & Co., and at every good Druggist of India.
Colombo. Mr. J. E. Eaton.
Galle. Messrs. Armstrong and co.
And all good druggists in India.

☞ NOTICE.

CHARTERED MERCANTILE
BANK OF INDIA, LONDON AND CHINA.

HUNDRED POUNDS REWARD.

The above reward is hereby offered to any person or persons who shall give such information as shall lead to the apprehension of S. ARIACOOTTY, late Shroff of the Chartered Mercantile Bank of India, London and China, *Kandy*, within one month from the date hereof.

F. W. LEMARCHAND,
Manager.

Colombo, 1st Dec. 1864.

NOTICE.

MOOR'S HINDU PANTHEON,
CONDENSED AND ANNOTATED.
SECOND EDITION,
BY THE
REV. W. O. SIMPSON.

(*Complete* 1 *vol., royal* 8*vo.,* 400 *pages, with* 60 *illnstrations.*

In the Contents of the Work, the matter of the original Edition remains in *every essential particular* untouched. The principal Deities with their Saktis, Incarnations, and Offspring are described in detail, together with the less important personages, who figure in the fables of Hinduism.

In illustrating the work more than fifty plates have been selected from those appended to the first Edition; none have been omitted by which the text could receive any elucidation. Several others have been added from other sources. These places executed in the first style of lithography are placed in *juctaposition* with the letter-press to which they refer, the Frontispiece will contain "Mahadeva destroying Tripurasura," beautifully executed *in tinted Lithography*

In condensing the bulky quarto volume of the First Edition proved inaccuracies, repetitions and irrelevant matters only have been omitted.

In elucidating the text, a great number of foot notes have been appended, embodying references to acknowledged native authorities and the Works of eminent oriental scholars. Those of Colebrooke, Wilson, Max Muller, Williams and Muir may be specified.

In supplementing the necessarily deficient information of a Work compiled when oriental research was in its infancy, a large quantity of matter has been added from trust-worthy sources. The Chapters on Budhism, the Sects of the Hindus, the Vedas and Puranas have been re-written.

In the printing and getting up of the work, no care or expense is being spared.

Applications for copies will be recieved at the Ceylon Patriot Office:

By the same Publisher the following equally valuable works have recently been issued.

Abbe Du Bois on the Hindus.
Mohammedan laws and manners.
Ward on Hindus.

FOR SALE.

The well known "Grey Arab Horse" called the "Doctor" steady in Harness, and a first rate saddle horse free from vice. Price £35 cash.

also

One sett of Single Harness, Silver mounted, half used, cost in London £12. 12s. Price £6. 6s. cash, if sold together,

Apply to
Mr. Dunlop,
Jaffna, 14th Dec. 1864. Beach.

NOTICE.

Just arrived per "Steamer Pearl" a fresh supply of "Monton's" Oilmans-stores per ship "Wynand," "Jones" master from London, also "Sherry," "Brandy," "Gin," "Old Tom," and Champagne (Good Brands.)

Apply to
Mr. Alltendorff,
Jaffna, 14th Dec. 1864. Wharf.

The Ceylon Patriot.

MAIL NEWS

By Electric Telegraph from Bombay

JOINT TELEGRAM.

London, 21st November.—The Bombay Mail arrived on the 20th instant.

News from America by Steamer to the effect

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

that there is no doubt about Lincoln's re-election by a majority of at least four hundred thousand.

General Sherman has burnt and evacuated Atlanta, and is marching through Georgia towards Charleston.

The capture of the Confederate Cruiser *Florida* in Bahia is exciting much discussion. The people approve it, but the Government are silent. General Lee is preparing to attack Grant. Bank of England, Discount seven per cent.

The Codrington case has been concluded—the Admiral has obtained a decree of divorce.

NewYork, November 12th, Lincoln's re-election confirmed.

General Hall has superseded General Early in command of the Confederates in Shenandoah Valley.

London, 25th November Market (cotton) Steady Dhollera $19\frac{1}{2}d.$

ANNUAL RENT.

We are informed that some of the annual rents of the Northern Province for 1865 were exposed for sale at the Jaffna Kutchery on the 2nd. inst. by the Government Agent, among which was the Agent's hobby, the Salt rent. This, and the Arrack rent are the only two rents of any magnitude, and the Agent always conjures up in his mind bright pictures of the marvellously large price that he expects to succeed in securing for the Salt rent. At any rate he always expects that the offers which may be made by the speculators will at least come up to the fair standard of his own calculations. The Salt rent was put up, and the highest bid made for it was *Rds.* 50,400 of course, the Govt. Agent refused to accept the offer, as the amount which the rent fetched last year was *Rds.* 51,600. We hear there were but few bidders, and the sale of the rent has therefore been postponed for another occasion, when a higher offer may very likely be made.

In connection with what we have written above, we feel it to be a duty we owe both to ourselves and the public, who are most cruelly imposed upon by the retailers engaged by the successful salt renter in the management of his rent, to declaim against the fraudulent transactions daily witnessed at the common markets of the District. That poor people should be allowed to be fleeced by the salt retailers, and to tamely submit to the injuries and losses palmed off on them by the use of false weights, are things which should long have enlistedthe attention of Government with a view to some effectual measures being concocted for the prevention of such iniquitous proceedings. We believe that when Mr. Liesching was Police Magistrate of Pt. Pedro he interested himself in the matter, and when acting as Asst. Agent brought to the notice of Mr. Dyke the gross irregularities and deception he had witnessed in the markets of Pt. Pedro, and recommended the introduction of english scales, which he thought would be a check on the frauds of the retailers. What has been done in the matter, we are not cognizant of, but we do earnestly hope that the Agent will give the subject the best consideration it deserves.

MISS E. GREY.

With much pleasure we record the arrival of the new School Mistress for the Superior Girls' School, Jaffna. The School has long been left in a shameful and neglected condition, and we fear Miss Grey will find her task not an easy one, as an augean stable has to be cleansed. Many improvements and alterations should be effected before the School can enjoy any sort of popularity. Our *holy* neighbours, the Nuns, are strenuously exerting themselves in order to render their School, to which unfortunately some children of Protestant parents have been sent, more deserving of the support and countenance of the public. But we indulge the full hope that Miss Grey will by throwing her whole energies into her work, secure for her School a greater and wider popularity than that it enjoyed during the lifetime of her late predecessor, Miss Teeling. A rumour is circulating through the place that the Nuns are using all their wheedling arts to enamour their ductile scholars, and to coax them into continuing with them. We sincerely trust that parents will wake up to their sacred duty, and after a consideration of the tremendous responsibility which rests upon them, at once remove their daughters from the charge of "wolves in sheep's clothing," and send them to a Protestant School.

Miss Grey it is said will not take charge of the School till after the termination of the approaching Christmas holidays.

THE "PEARL."

The "Pearl" arrived here on Thursday last, bringing the following passengers for Jaffna; Mr. and Mrs. Dunlop, Misses Grey, L. Bradley and Wambeek. She left this for Trincomalie on Monday morning.

THE LATE T. YOUNG Esq. OF JAFFNA.

The painful intelligence first conveyed to us by the arrival of the "Pearl," of the sudden death of the above well-known Planter of Jaffna, who had only a few weeks ago left for Colombo, completely astounded us. Mr. Young was the picture of robust health and manly vigour, and neither he, we believe, nor any of his friends could have thought that he would be so speedily "numbered with the dead." To what disease Mr. Young fell a victim is not mentioned. How brittle is the thread of life. !

The Planting gentlemen of Jaffna must undoubtedly mourn his untimely loss.

THE POLICE MAGISTRATE OF CHAVAGACHERY.

Mr. H. DeSaram is absent from his station, having proceeded to Colombo on leave of absence for a month. His duties are to be performed by Mr. Selby of Point Pedro.

DISTRICT ROAD COMMITTEE.

We understand that the Chairman of the above Committee is receiving applications from gentlemen who have notified theirintention to appear as candidates to represent the various sections of the Community in the Road Committee. H. Krickenbeek Esq. is spoken of as the Burgher member, and Savarimuttu Modliar as the Native.

LOCAL EXAMINATION.

We hear that there were upwards of 30 candidates for the above Examination, which is being held in the St. Paul's Wesleyan School Room this week. The Rev. Messrs Kilner and Mac Arthur, and Mr. R. C. Pole were requested by the Chairman of the Sub-Committee of Education to conduct the Examination. The boys were wofully disappointed on Monday, the 12th Inst., the day appointed for the commencement of the Examination, as the papers had not been received from Colombo. We hope each of the Candidates will come off with flying colours.

THE TAMIL CALENDAR FOR 1865.

We have been favoured with a copy of the Tamil Calendar for the year 1865 prepared by Mr. J. P. Cooke and published by the J. R. T. Society It contains a few astronomical illustrations and many other useful informations. Price $\frac{1}{2}d.$ per copy. Postage 1*d.* for one or 2 copies.

CORRESPONDENCE.

(From our Paris Correspondent.)

Paris 10th Nov. 1864.

We have a shower of documents relative to the Franco Italian treaty. M. Nigra explains the Convention that he signed; M. Dromyn de L' huys explained the Convention that he signed; M. de La Marmora also explained the Convention, the inheritance left to him by his predecessors; and by means of explanations, interpretations, notes and despatches, we see very much less clearly than formerly.

Amongst the documents placed on the table of the House at the opening of Parliament, was one signed, Nigra, in which the minister asserted that Italy had not renounced its *rights* and its *National aspirations.* This solemn declaration emanating from the negotiator of the treaty, had its weight and aroused loud applause from the benches of Parliament; the left alone was silent and mistrustful.

Was Mazzini deceived? Was Garibaldi wrong in calling Boanaparte the enemy of Italian unity? Under the idea of the despatch the Parliament was adjourned to report on the treaty.

The 3rd of November, the sittings recommenced: the enthusiasm diminished and disagreeable rumours were circulated. It is reported that M. Nigra did not exactly interpret the spirit of the Convention. These rumours were vague but consistent- M. Ferrares demanned that the Convention should be submitted to the Chamber seeing that the financial situation of Italy would be deranged, by placing to the charge of the kingdom, the part of the public debt belonging to the Marches and Umbria. Petronelli then rose and asked if M. Nigra had faithfully interpreted the Convention of the 15th of September. The question exacted a categorical reply: It is not right, said the Minister of the interior M. Lanza, to doubt, on the simple indications of the Journals—a solemn act of diplomacy. The note from the Minister of Italy to Paris is *exactly true in all its details*; and it *has been acknowledged true by the contracting parties.*" This was clear and yet the minority, in spite of the affirmations of the Minister, shows by its attitude that it has not lost its suspicions.

And it was but too right- The *Moniteur* mingled its voice in the debates, and inflicted on M. Lanza and M. Nigra, the most crushing denial. All the more crushing that the courtesy of diplomatic language, brought into bold relief the accusation against M Nigra, underlining all the words The despatch of M. Drouyn de L' huys is dated 30th October. He was provoked by the note read to the Chamber, feared the dangerous errors into which the public might be led by the despatch of M Nigra, and to avoid all misunderstanding, summed up in seven points the intentions which animated the Imperial Govt. by signing the Convention of the 15th Sept.. He declares in very clear terms, that the transfer of the Capital to Florence is neither a provisional expedient or a *stage towards Rome*, and that it is a gage which Italy could not suppress without destroying the contract. For the future the Imperial Govt. declares on the one part, to reserve *to itself entire liberty of action,* in case of a spontaneous revolution at Rome; and on the other that M. de Cavour has always acknowledged that Rome could not be united to Italy and become its capital, without the consent of *France.* Is this clear enough? Is it conclusive?

What is more serious, is that this dispatch of M. Drouyn de L'huys was indited under the eyes of M. Nigra. When the minister of the Cabinet of the Tuileries knew of M. Nigra's note, he sent for the young Italian diplomatist, and there and then, severely blamed him. M. Drouyn de L'huys had even sent to Turin a despatch couched in very severe terms, and which *re-established truth.* Nigra then had lied. The unfortunate diplomatic was taken to St. Cloud to hear before the Emperor the expose of the Imperial policy with regard to Italy. It was after this that a new despatch was published in the *Moniteur* containing the famous seven points. M. Nigra has attempted to exculpate himself and in a new note written under the eyes of the Emperor and the terms of which were discussed by him, he affirms that the contents *of his first despatch remain unchanged* and he maintains it in all its integrity. He says one thing and M. Drouyn de L'huys another which does not prevent their pretending to agree The Emperor only permitted the second despatch to be sent because he especially desired that the La Marmora Ministry should obtain a majority in the Chamber.

The discussion commenced on the 7th of November. The same morning the official Gazette of Turin, published a letter addressed by M. de la Marmora to M. Nigra This letter bore the same date as the day of publication and contrary to diplomatic custom was published before it arrived at Paris. The fact is, the debates were about to open, and La Marmora wished to influence the deliberations of the Chamber. La Marmora wished to give satisfaction apparently to M. Drouyn de L'huys. He declares in very ambiguous language that the Convention will be scrupulously and integrally carried out, *but not in its literal sense*; which evidently gives the Chamber to understand that the letter of the treaty will be kept, but no attention paid to the commentaries of M. Drouyn de L'huys. As to the *National Aspirations* of which M. Drouyn de L huys blamed the dangerous elasticity the general La Marmora takes very high ground. "The aspirations of Italy says he, constitute a territory on which the Govt. of the king will not move. The aspirations of a people belong to the National Conscience, and cannot be the object of international debate."

However, the commission charged to examine the project of law on the change of capital, has terminated its work and made its report and declares: "*No, we do not renounce Rome!*" What a comedy! Diplomatists and Ambassadors treated like school boys! and all with the intention of preventing the Chamber putting the adjective *provisional* after *Florence* Capital!! Is it not shameful?

However when all is said, *who is deceived?* Every one. Every one lies. Drouyn lies when he says the Emperor protects Italy; Nigra lies when he says the Convention does not oblige Italy to renounce

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Rome;La Marmora lies when he says the Convention respects national aspirations All lie when they contend they are of accord.

What is the use of this disgusting comedy? Have not the Cabinet the majority ? It has already disposed of the motion of M. Ferraris, it will adopt the project of law with enthusiasm. This parliament has no longer the sentiment of national dignity; it will ratify the humiliating declaration contained in the dispatch ot Drouyn de L'huys, that Italy will not have Rome unless France permits it. The half of Italy is in the Tuileries.

Who then was right, Garibaldi or *La Marmora?* The insurgents of Turin were right, they signed with their blood a protestation against the insolent pretentions of France.

Oh ! the Parliament ! It merited this remark of the barrester Carrado at a meeting in favor of the insurgents of Venice: "The Chamber is but a set of automatons, that a foreigner causes to dance as he guides them" They will cause the name af France to be detested in Turin · The discussion on the financial xedients of M. Sella, was very sharp. The extra tax on salt raised the greatest irritation. But as there is a question of honour at the end of all that, which in the vernacular means bankruptcy, they will vote it. To vote is nothing; to pay is anotner matter.

In the midst of this agitation of spirits we may regard the ministerial question as susceptible of being raised at any moment.

" Every day, two or three new combinations are be ing put in circulation. A military ministry under the presidency of the General Cialdini, was spoken of today. The return of Minghetti was also spoken of, but this would not be possible till the capital is installed at Florence. A dictatorship has even been spoken of. " Where is the Dictator ? " But be things as they may, all these reports paint the state of men's minds better than any thing that can be said.

For instance, there are already four ministerial combinations spoken of.

" Combination, Ricasoli Ratazzi !"

" Combination, Minghetti !"

" As to this last it does not obtain credence.'

" The Venetian insurrection appears decidedly quelled, but the Venetian question is more lively than ever.

" This is not our opinion, but that of the most eminent men of the right who said on leaving the Chamber.

" We can only get out of this agitation thro' the gates of Venice. " In the midst of all this, what is the Vatican doing? It waits. The Pope knows he has nothing to fear from the Emperor of the French, but he also knows the time will come when revolution will be the mistress and then good bye to this.———This is what Pius IX said the other day to a Catholic diplomatist. The conversation turned on the dangers ran by the papacy. "Happily, cried the diplomatic flatterer the word of God is there; and it is written that the waves, shall never swallow up the bark of St. Peter." The barque will not perish, replied the Pope smiling, but the passengers may be able to drink a little. "

The peace is signed for Denmark. What will they do with the Duchies ? Austria and Prussia, great friends while it was a question of despoiling Denmark, do not understand each other so well, now that it is a question of sharing the booty. Bismark intends that the Federal troops shall evacuate the Duchies in order to leave Austria. Austria fears to be made the dupe of Prussia, and is opposed to the German troops leaving. But what can Aus tria do? She is ruined,without money and without credit. Narvaez relies decidedly on the military element. He flatters the Castillian self love and allows them to see Larviels to gather in the guano of the Chincha isles. What pretext is then to make war on Peru ? If it is because Peru has not exactly and integrally paid what she owes to Spain, ask the holders of Spanish bonds how many years they waited? This unjust aggression has no other end than to bind the army of the Navaez Caoinet. With what care he leans on this cord ? The heir to the crown will soon be 7 years old. The time has come for thinking of the education of the Prince, to his professional instruction, as the report of the ministers calls it. How will they teach him his trade of constitutional king? "We must say the ministers give the heir to the crown of Spain, a military education !" and the decree gives him for professors a Bishop, a Marshal, an Infantry Colonel, a Colonel of Engineers, a Colonel on the Staff, an Artillery Commander, a Captain of Cavalry. What an education! It is therein we see the great sabre of Narvaez. Is it notodious and ridiculous in the 19th century.

Conferences have been held at Quebec between the delegates of the British possessions in North America, with the intention of re-establishing a confederation of the States which occupy the zone placed geographically above the United States.

The principle of the confederation having been adopted by the Conference the constitution to be given to the confederation was not discussed. The committee charged to examine the question pronounced for the creation of a Vice Royalty with a Parliament composed of an Upper and Lower House.

The Canadian Press is much in favor of this system, which presents it says great guaranties of stability and would be the best gage of ensuring the protection of the colonies by Great Britain.

The members of the Upper House would be named by the crown of England as well as the Vice Roy. The Parliament would be as restricted as possible and only have to occupy itself with affairs of general interest : all special legislation being in the province of the assembled provincials.

On the other hand, the American Press which had in the beginning applauded this growing confederation has not received favorably the aristocratic tendencies adopted by the conferences of Quebec, to oppose the Democratic interests of the United States.

The latest news from New York is up to the 21st of October, and the situation of the armies, was not modified. Grant was waiting patiently for the termination of the Canal which would enable him to turn Fort Darling; and in the meantime he will continue to surround Richmond with an iron circle which is becoming smaller and smaller. If they succeed in cutting off all communication from the place they will reduce it by famine. Skirmishes continually take place between the armies. The 27th, Grant sent a reconnoitering Corps to the very defences of the army, and proved they were perfectly covered in their entrenchments.

In the Shenandoah valley, Sheridan gained on the 19th October an important victory at Cedar Creek, and followed up his adversary to mount Pacton, where the confederate General Longstreet replaced Early whose army is completely disorganized

From Georgia the news is very confused. General Slocum was still in Atlanta! Sherman had left the city to prevent Hood cutting off his communications with Washington! the Confedrate army is placed between Sherman and the city so as to bar his passage. The rebels seems to count on a success. They have sent the famous Beauregard to take the command of the army of Georgia, but Atlanta is well defended and is well supplied with stores of every kind. The fate of the Union is decided. What will the ballot have decided? Union or succession? Slavery or emancipation? Europe awaits the news with anxiety and the next steamer will bring it. The latest information induces us to believe in the victory of Lincoln.

The election of Lincoln would be the abolition of slavery and the maintenance of the Union more than this, it is peace ! for the South have not a man to call underarms, and has just decreed the enfiendment of colored men. In any way slavery is dead,and with slavery dies the only cause of discord in the United States. The great American Republic will arise from the struggle more compact than ever.

ORIGINAL POETRY.

"And thou art dead, so young and fair.",

Lines suggested by the death of—during the recent prevalence of cholera at Kandy.

1 I was in the city of ancient kings,
  Where heathens ruled its state
Where sun and moon were worshipped things,
  And vot'ries stooped to fate.

2 Where power and might o'er ruled the day,
  The weak were trampled down,
And nought to comfort injury,
  Save mighty princes frown.

3 Around this seat the hills ascend
  And thickly wooded o'er,
The trickling stream its way doth bend
  Midst aromatic flower.

4 Which scents the air, as well the wood
  Of spicy scented tree
Which grows now wild where once there stood
  The palace of grandee.

5 Its valleys running between its hills
  Are green with nature's food,
Which sucks the earth ; its stem it fills
  Amidst its watery sea.

6 But here the marsh with sickly heat
  Sends deadly vapour high,
And fever with its trembling sweat
  Prostrates too soon to die.

7 The strong and weak—sad victims all
  Past cure, past help, past hope,
For ignorance with weighty pall
  Forbids with it to cope.

8 In such a time that fell disease
  That baffles all the skill
Of even those who are at ease
  In ailments slight or ill.

9 Which like the eagle at a swoop
  Descends with fatal blow
And leaves like blasted leaf to droop
  And lays the mortal low.

10 Which forces agonizing groans
  Of pains past endurance,
Which fills the air with stiffled moans
  Till death doth seal the glance.

11 In such a time, Oh, who can tell?
  The next the plague will smite,
And with its torture hideous, fell,
  Distort in death's last plight.

12 In such a time, a lovely one,
  Left fields and streams and trees,
With the stranger to sit alone,
  Alone and ill at ease.

13 She was of tender heart and frame,
  Her soul was full of good,
And fain would silent hide her name,
  And modest earn her food.

14 She had no father, mother dear
  Within whose breasts to hide
The sorrow that ne'er suffered cheer
  But let the sorrow bide.

15 She had no sister, nor brother's arm
  To raise defending her
From life's unwearied daily harm,
  And want and grief and care.

16 She was alone, and felt alone
  Without one cheering glance,
So save the constant cheerless moan,
  That told her state at once.

17 One only comfort left she loved
  And pressed it to her heart
Nought else in life her love had moved,
  With that she ne'er could part.

18 And what was that—her Bible true
  All else was false to her,
This was her sky cerulean ; blue,
  With this nought else was care.

19 And yet with spirit weak altho'
  The strength within her lay
She could not and cared not to know,
  Aught else with this her stay.

20 In many an hour of bitter want
  To it she flew with glee
And though of food she oft was scant
  This was her food surely.

21 And yet why should I say not one
  Pressed comfort to her soul
And with her Bible all alone
  She drank her hope in full?

22 There still remained her care to share
  A friend by Heaven sent
One to relieve her by the prayer
  Of hope against all want.

23 And need there was of him so true
  When struck with fatal dart
Down to the ground the plague her threw
  And slowly touched her heart.

24 Slowly, surely, but still it beat
  And still the friend was there
Her bed-side was his constant seat
  To watch and hope in fear.

25 Across her face the griping pain
  Expression threw and told
How fierce it strove her soul to gain
  For Satan dread and bold.

26 But through the torture cramped her limbs
  Her frame full of anguish
And though desease her feet benumbs
  And life near its finish.

27 A smile like sunshine radiates,
  With rays of heavenly hue
Her face, and sinfulness expiates
  My Gospel held so true.

28 And one sad prayer as life's last hour,
  Before her friend she raised
Who full of grief, yet felt the power
  Of goodness when it praised.

29 He joined in broken accents, when
  The quivering lips pronounced
Her prayers last words the blest Amen
  And then she life renounced.

30 Oh would all those, when left, alone,
  Had friends as true as he!
Who brave beside the enfeebled one
  Would sit and pray as free.

31 Ah then this world would tell the tale
  Of charity clear as day,
And then we would not sad bewail
  The ills against which we pray.

32 Let honour due to him be paid
  May he ne'er lonely find
The want of friends when lowly laid
  In body or in mind. R. S. EDLESTON.

Kandy, Ceylon, Nov. 18th 1864.

LITERATURE.

Female Beauty and Accomplishments.

One of the greatest English Poets of modern days has remarked that "the proper study of man kind is man." The beauty and truthfulness of these words have invested them with a peculiar interest and commended them to the attention of every thinking mind. What is worthy of deeper thought and closer attention than Man, the master-piece of the Almighy's work of creation and the furnishing touch in the sublime picture of the world ! In his moral, physical and social character we see an evidence of the wonderful power of God, and at the same time an important and interesting subject for consideration.

Soon after the creation of man it was ordained by God that "for him to be alone it is not good." The Almighty knew that the vicissitudes and cares of this world, the difficulties attending the battle of life, were too great and too many to be borne by one single mind. Under such circumstances he created another to sympathize with him in his misfortunes, to rejoice at his successes, and to encourage him in his earthly career.

This appears to have been one of the grand objects in the creation of woman. In the state of blissful innocence where our first parents lived, choice was not allowed to man. God knew what was best calculated to render Adam's earthly pilgrimage, a happy one; and we find him presented with a companion to whose personal graces was added the crowning grace of humility. But the case is quite different at the present day. The earth has since the Fall been greatly populated; sin with its train of sorrows has entered into the world; and the nature of man has undergone an almost complete change. He must meet with something to induce him to lavish his affections on any one particular individual of the opposite sex. These qualities are so numerous and so well known that it seems unnecessary on my part to record them here, Among those things which qualify woman to be man's companion for life, those which come more particularly under our notice at this time are beauty and accomplishments. The former may be defined to be that harmonious blending of colours, and symmetrical proportion of parts which superinduce pleasure in the beholder. Under the term accomplishments are included the study of music, drawing, French, Italian, German and dancing. Edmund Burke, in his essay on "the sublime and the beautiful," attributes the cause of several passions as love, reverence, respect and quality which is called beauty.

H. F.

(to be continued)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இலங்காபிமானி.

துன்மதிவருஷம் ௲௮௱௬௰௧ மார்கழி மீ ௰௨ உ.

ORIENTAL BANK CORPORATION.

விளம்பரம்.

ஒறியேன்றல் வங்குச்சாலை.

இதன் உதவிச்சாலையொன்று சென்றமாதம் ௰௬ தி செவ்வாய்க்கிழமை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்து இப்பொழுது நடைபெற்றுவருகிறது.

நடப்படியான பணவைப்புக் கணக்குக்காரியங்கள் இப்பொழுது அதிற் தொடங்கப்படலாம்.

சேமத்திற்காய்க் கட்டும்பணங்கள் ஒருமாசம், இரண்டுமாசம், ஆறு மாசக்காலங்களுக்கு அவ்விடம் வைக்கப்படலாம். அப்படி வைக்கப்படும் பணத்திற்கு வருடமொன்றிற்கு முறையே நூற்றுக்கு, மூன்று, நாலு, ஆறுவீதம் வட்டிகொடுக்கப்படும். பணச்சேகரிப்பிற்காய் அந்தந்த இடங்களுக்குரிய கைச்சீட்டுகளும் ஏற்கப்படும்.

தலை ஸ்தானத்திலிருந்து இத்திரவியசாலையைச்சேர்ந்த சகல கிளைச்சாலையின் பேருக்கும், சென்னைத் திரவியசாலையைச்சேர்ந்த கொச்சியின் உதவித் திரவியசாலையின் பேருக்கும், ஸ்கொற்லண்டைச்சேர்ந்த தேசத்திற்கும், மாகாணத்துக்கும், வர்த்தகத்துக்குமடுத்த சகல கிளைத் திரவியசாலைகளின் பேருக்கும், அயரலண்டைச்சேர்ந்த மாகாணத் திரவியசாலைகளின் பேருக்கும் உண்டிகள் கொடுக்கப்படும்.

உண்டி மாற்றுதலுக்குரிய கழிவு முதலானகாரியங்களின் விவரங்களை இத்திரவியசாலையிற்றானே தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ஆர். வி. டன்லோப், உதவிக்காரியகர்த்தர்.
எ. எவ். வில்ஸ்வோட், சம்பிரதிக்கணக்கர்.

நூறுபவுண்டு நன்கொடை!!!

இந்தியாதேசம், லோங்தோனகரம், சீனதேசம், கண்டிநகரமுதலிய இடங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் சாட்டர்பத்திரம்பெற்ற வியாபாரவிஷயத்திரவியசாலை கண்டிநகரில் சிறுப்புவாயிருந்த, சி. அரியகுட்டி என்பவரைப் பிடிக்கக்கூடிய அறிவித்தலை இன்றுதுவக்கம் ஒருமாதத் தவணைக்குள் இதன்கீழ் கையொப்பம்வைத்திருப்பவரிடம் கொடுக்கக் கூடியவர்களுக்கு மேலைக்கண்டிருக்கும் நூறுபவுண்டு நன்கொடையாகக் கொடுக்கப்படும் என்பதை இத்தால் அறிக.

இங்ஙனம் எ. வி. லெமார்ச்சன். மானேசர்.
கொழும்பு ௲௮௱௬௰௧ மார்கழி மீ ௧ உ

புதுப்பஞ்சாங்கம்.

துன்மதி ம் வருடப் புதுப் பஞ்சாங்கம் வட்டுக்கோட்டை வித்தியாசாலை உபாத்தியாயருளொருவராகிய Mr. J. P. Cooke. குக் என்பவரால் கணிக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் சிறுபுத்தகசங்கத்தவரால் பிரசுரமாக்கப்பட்டன. இப்பஞ்சாங்கம் எவரும் விரும்பப்படத்தக்கதான பல விஷயங்கள் அடங்கியிருப்பதால் அது சகலருக்கும் உபயோகமாயிருக்குமென்று நம்புகிறோம்.

J. Young Esq.—இயங்குத்துரை.

எம்முரைச்சேர்ந்த காட்டுத்துரைமாரில் ஒருவராகிய இவர் சிலநாட்களுக்குமுன் கண்டிநாட்டில் தேகவியோகமானார் எனக்கேள்விப்படுகிறோம். இவர் தேகசவுக்கியத்திற் சற்றேனுங் குறைவுள்ளவரல்லர் மனுஷனுடையவாழ்வு என்ன அதுவெளியிலேயிருக்கிறபுல்லின்பூவுக்குச்சமன் அல்லவா. இவர் தமது கடமைகளைச் சரிவரநடத்தினார் எனக்கேள்விப்படுகிறோம்.

Shavagachery Magistrate.—சாவகச்சேரிமஸ்திருத்து.

இவர் உத்தரவின்பேரால் கொழும்பிராசதானிக்குப் போகிறார் எனவும் இவர் வரும்வரைக்கும் இவரிடஞ்செல்பித்துரை (Selby Esq) பராபரிப்பார் எனவுங்கேள்வி.

நளபாகம்.

நெருப்பின்றிப் போசனஞ் சமைத்தல்.

பிராஞ்சுதேச வித்தியாசங்கத்தவருளொருவர் நெருப்பின்றிப் போசனஞ் சமைக்கிறதற்கு ஒரு வழிகண்டுபிடித்து அதைப் பத்திரத்திற்றீட்டி சங்கத்தார் சமுகத்தில் வைத்தனர். அதின்பொழிப்பாவது, சமைக்கவேண்டிய பதார்த்தத்தை ஓர் கறுப்புப்பாத்திரத்திலிட்டுக் கண்ணாடிகளினால் முழுதும்மூடி வெய்யிலில் வைக்கத் தண்ணீருமுண்டு பதார்த்த மும்பாகமுமாகும். இது நெருப்பினாற் சமைத்த பதார்த்தத்தைப்பார்க்கிலும் அதிக சுவையுள்ளதாயிருக்குமாம். எம் நாட்டுப் பெண்களுக்குச் சமையற் செலவைச் சுருக்கத்திலேமுடிக்க இதொரு உபயோகமான புதினச்சங்கதியாயிருக்கும்.

ஓர்நூதனம்.

நாம் இப்பூமியின்கண் பாவியாய்வந்து சென்மித்து வெகுகாலமாகின்றன. இன்னும் வேம்பிலே மதுரமான நீர் எடுக்கலாமென்பதைக் கண்டதுமில்லைக் கேட்டதுமில்லை. சிலநாளைக்குமுன்னோர் வெங்கலப்புழுகர் என்னிடம் இந்த நூதனச் சங்கதியைக் காவிக்கொண்டு வந்தார். ஆவரங்காலுக்குச் சேர்ந்த ஓர்வேப்பமரத்தில மதுரமான நீர் பாய்கிறதெனவும், அதனை மருந்திற்குச் சேகரித்து வைக்கும்பொருட்டு பெரும் பீலிப்படையைக் கட்டி ஏந்துகிறார்களெனக் கேள்விப்பட்டு அங்ஙனம் சென்று பார்த்தேன். வெங்கலப்புழுகர்சொன்னது ஏறக்குறையச் சரியெனக் கண்டேன்.

இப்படிக்கு,
நான்றான்.

மந்திர எத்தன் தந்தரவித்தை.

ஐயா, காலங்கலிபிரண்டு சனங்கள் பிள்ளைப்புகுக வளமில்லாமல் முட்டுப்பட்டு அஞ்சாசித்தண்ணீர் எங்கேயென்று ஆர்வாயைப்பெண்கிலும் பார்த்து வயிற்றை எக்கி மனசுகலங்கிப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது இதுதான் தருணமென்று வியாபாரிகளும் செட்டி நட்டர் தட்டாணிலே தட்டான்கட்டம் ஊமேலே என்றதுபோல முழுக்கொத்தைமழுக்கிக் குறுக்கிவிற்கிறார்கள். அதையும் மனதிலடக்கிக்கொண்டு வெள்ளாண்மையிலேயும் ஊர் செழிக்கும் பஞ்சம்போகும் பசிதீரும் அஞ்சாமூனைக்கு இந்தஇடத்தில் கிடந்து களித்த போவோம் என்றிருக்க அதவும் இபபெடிபொன்னிபக்கை என்றாற்போல காய்ச்சித்தோய்ச்சு நாய்க்குக் கொடுத்தவன் சிலமாய் வெய்யில் காந்திள டுத்துப்போட்டது. போரட்டும் அசலங் குறையும் சீனமுங்குறையுமோ படைத்தவன் படிபோடுவனென்று எண்ணியிருக்கும்பொது பேயும் பிடிக்குது இதென்ன அபிப்பிராயம் இதற்கு ஏதாகிலும் மருந்தை மாதிரத்தைச் செய்விப்போமென்றெண்ணி மந்திரவாதிகளைத் தேடிவருங்கால் மட்டைக்களப்பிலிருந்தொருவர் தட்டுக்கெட்டு வந்திருக்கிறாரெனக் கேள்விப்பட்டு அவரை அழைத்துக்கொண்டுபோய்க் காட்டமுன் அவரிலிருந்தெழுந்த பேயும் முந்தினபேயும் ஒன்றுடனொன்று மல்லுக்கட்டிக் கடிபிடிப்பட, யானையும் யானையும் முதுகுறைஞ்ச இடையிலிருந்த கொசுகு நெரிந்தாற்போல இரண்டுபேயும் தின்றுடும் தன்பக்கற ஆள் சாகவேதுவானதுவாயிருக்க அதைக்கண்டநாங்கள் இதென்ன அபிப்பிராயம் பனையாலைவிழுந்தவனை மாடேறிமிதித்த பாவனைபோலிருக்குதே என்றெண்ணி மந்திரவாதியிடம்ஆவலோடு காட்ட அவரும் வெந்தவீட்டிற் பிடுங்கின தறுதி இதுதான்தருணம் எனநினைந்து இந்தப்பேய் மந்திரத்துக்கெடுபடாது வேறேதாகிலும் பிரயோகஞ்செய்யவேணும் நீங்கள் என்னுடைய பணப்பேயை அகற்றுங்கோ நான் உங்களுடைய மனப்பேயையகற்றுகிறேனென்று பொருத்தனைபண்ணிக்கொண்டு அகற்றத்தொடங்கினவிதம் வெகுவெடிக்கைதான். அந்தவேடிக்கையைக் கூடநின்று பார்த்தவர்களுக்கல்லோ தெரியும். உங்களுக்கும் அதிற் சிலவற்றைச் சுருக்கிச் சொல்லுகிறேன். மந்திரவாதி நாங்கள் கொடுத்த பழங்காய்களையெல்லாம் வஞ்சகமின்றிப்பரப்பி முடிவில் தான் செத்தவனைப்போற் கிடக்கிறேனென்றும் சவத்திற்குச் செய்யவேண்டிய கட்டுகளைமாத்திரம் தன் தம்பியைக்கொண்டு செய்வித்து எடுத்தல் சுமத்தல் கட்டையில் வைத்தல் கொள்ளிவைத்தல் முதலான கிரியைகளை நீங்களேசெய்துபோட்டு எல்லாரும் தூரப்போங்கோ என்மந்திரவித்தையினால் நான் தப்பி வந்துவிடுகிறேனென்று சொல்ல நாங்களும் அந்தப்படி செய்ப கடைசியாய் அவன் கொண்டுபோன கோழியையுந் திருகி தன்தம்பி லகுவாகக்கட்டின கட்டையும் அவிழ்த்து அட்டகாசம்பண்ணி கொண்டு எங்களண்டைவந்து எங்களையும் அனுப்பிக்கொண்டுசுடுகாடுவிட்டு வீடுவந்துசேர்ந்தோம் மற்றநாள் மந்திரவாதிவிட்ட பேயும் அகன்றுபோக ஆளும் சுகமாய்விட்டது. மந்திரவாதி பொருத்தனைப் பணந் தராவிடில் அப்பேய் திரும்பவும் வருமென்கிறார். மறுபடியும் அப்பேய் வருமானால் ஐயா பிளிச்சல்மாங்காயுந் தின்று இளிச்சவாய்ப் பட்டமுங் கட்டினாற்போலாகுமே. இன்னும் இரண்டொருஇடத்திலே இவருக்கும் பேய்க்கும் பார்வைநடக்குது. நல்ல இந்திரமயேந்திர சாலவித்தைக்காரன்தான்.

இங்ஙனம், ஓர் சண்டிருப்பாயான்.

பத்திராதிபரே, அம்பத்திரிகையொன்றில் தில்லைஅம்பலவரெனக்கையொப்பமிட்ட ஒருவர் தமது சந்தேகங்களை நிவர்த்திசெயற்காக வினவிய கந்தப்புராணம் வள்ளியம்மை திருக்கலியாணப்படலத்தில், நெட்டிலைவாளிதன்னை நேரிலாதய்மேலோ? அல்லது, நேரலர்தய்மேலோ வென்னுஞ் செய்யுட்கு இசைவில்லாத ஓர் உரையைப் பொருந்துமெனவும், இலக்கணமெனவும் (சாந்துப்பெட்டியென்றுன்னிப் பாம்புப்பெட்டியான வாறுபோல) சில உரைகளைப் பொழிந்து, தம்பெயர்மறைத்துப் பவுராணிகரென்னும் பட்டமுங்கட்டிப் புகுந்தனர். பகைவராகி எனவும் நேராராகிஎனவும், எதிர்ப்பவராகாதஎனவும், உபமேயமாகாதஎனவும், உபமானமில்லாதஎனவுங் கூறினர். கூறியவாறு, எதுகிதார்த்தமெனும் வினவிற்குத் தகுந்தவிடைதான். கடவுள் வேங்கையும், விருத்தனுமாய்த் தோன்றுளி, இவர் சுவாமியென யூகியாது சுவாமியினது சொயம்புருபத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்தொருங்குபட்டவர், வேடர்களால் வளர்க்கப்படுபவராகிய தம்மைத் திருடினர்க்காய் நேராராகியெனக்கூறியார். இவை பௌராணிகரது விபரீதம் ஆதலின் நேராராகியென்னுமுரை பொருந்தாவாம். பகைவரெனக்கொள்ளின் (நிகண்டுமக்கட்பெயர்த்தொகுதி) நிஉம் பாட்டிலிருந்தறிக. நேராராகியென்பதனையிட்டே அங்ஙனம் பெயரான. இனி வள்ளிநாயகியார் குறிப்பு நேரிலர் என்பதே அதனைக் கட்டழவுடைய செவ்வேள் கருணைபங் கடலின்மீது, பட்டதுபட்டலோடும் பைந்தொடிபதைத்துச்சொல்வாள், என்னும் முன்னர்ச்செய்யுளாலறிக. இதைக்குறியாது "விளைமுற்றே" என்னுஞ் சூத்திரவிதிபால் பொருளுரைத்தமை, அவலைநினைந்து உரலை இடித்தாற்போலும் ஆதலிற்தோன்றிற் புகழொடுதோன்றுக, அஃதிலார் தோன்றலினதோன்றாமைநன்று. இவர் "உலகத்தார் உண்டென்பதில்லென்பின்வையத் தலகையாய்வைக்கப்படும்" என்றாற்போல உலகத்தில் வழங்கிவரும் பண்டைநூல்வழக்கைப் போக்கிவிடுவார்போலும். சொற்பொருட்டிறமறியும்படி நல்லைநாதபண்டிதரைச் சோதனைசெய்த சங்கரபண்டிதரது மாணாக்கரதுகேள்விகள், அழிபழியிலட்டுப்பழித்தாயவாறு பிழைபட்டுப்போக, அக்கோவிலிலிருந்த சங்கரபண்டிதரே நேரலரெனத்திருத்த, பண்டிதரைக்குறியாது மாணாக்கர்களினாற்றுக்குண்டு இடர்ப்பட்டனரென்கை "அவையறியார் சொல்லன்மேற்கொள்பவர்சொல்லின், வகையறியார்வல்லதூஉம்இல், ஆதலின் நீங்குவர்தடையுமாறும் நன்மைதான்சேருமாறும் தாங்கள் செய்வினையினாலே தத்தமக்காவதல்லால் ஆங்கவைபிறரால்வாரா என்பதனை உணர்க. ஈங்கள் சங்கரபண்டிதர் சைவப்பிரகாச சங்கமென்று ஓர் அரும்பெருஞ்சங்கம் வாரந்தோறும் வைக்கிறதெனக் கேள்வியானோம். அதிலும் அவர் தமது கெட்டித்தனத்தைக்காட்டத் துவங்கினார்போன்றும்.

இப்படிக்கு, ஓர் மட்டுவிலான்.

பத்திராதிபர்க்குவந்தனம் பத்தி முத்தி பாப்தந்தனம்,

ஐயாவே, நம்மூர் வேளாளதுரைங்கள் இவ்வருஷமாகுதல் செந்நெல்விளையும், தானியம்மலியும், கண்டுகாலி தழைக்கும், ஊர் செழிக்கும், நரர் மனக்குறைச்சலின்றி வாழ்வார் எனப் பலகாலும் உத்தேசித்திருந்தும் மழையின் குறைவினால், மனத்திற்றுக்குண்டு இடர்ப்பட்டார் இதுவே தகுந்த சமயமென நம்மூர்நெல்லுவியாபாரிகள் நினைந்து எல்லாரும் ஒத்து உடன்பட்டு நெல்விலையை முக்கித்தக்கி முப்பதுபணம் ஆக்கிப்போட்டார்கள். இவர்கள் கொடுமையோ பொறுக்கக்கூடாது. மழைகுறையவந்தது என்னத்தினாலெனில், வாடைக்காற்றுமோதி அடிக்க, மழைமுகில்களெல்லாம் அத்தினால் அடியுண்டு கொழும்புமாநகரம் முதலிய தென்தேசங்களிற் தாரைதாரையாக வருஷித்ததெனக் கேள்வியானோம். வேளாளரும் "மழையேபயிரைநம்பி வேளாண்மைசெய்து மனஞ்சலித்து முளைக்கட்டி முப்புரம்பூத்து முளைத்தெழும்பிக் களையெடுத்துக் கதிர்வாறமுட்டங் கலங்கவைத்தாய் மழையேயுனைநம்பலாமோ செந்தூர்க்கதிர்வடிவ மாப்பிளையே" என்று முறுமுறுக்கிறார்கள். ஆரோ ஒருவன்வந்து நாயிந்தே மழைஇவ்வாண்டு வேச்சுப்போச்சே, வயலெல்லாம் குத்திபாஞ்சுபோச்சே போனாண்டு இக்காளவாதி மழைபாச்சினும்பெய்தது, இம்முறை அந்துக்கூடவில்லை, உள்ளநெல்லையும் மூன்று துரைமாராம், ஞாயிற்றுக்கிழமையண்டுவந்து உளக்கிப்போட்டானுகள், ஏன் இவனுகள் இன்னைக்கு வந்தானுகளொண்டேன், வெட்டையாடப்போகிறானுகளெண்டான்கள். நாயிந்தே இவ்வாண்டு கஞ்சிக்குக்கூட வழியில்லாமல் பொச்சே எப் [illegible] சமக்காரன் வானத்தை அண்ணாந்துபார்த்து மழை இந்நாட்களில் பெய்யும் என்கிறார். இவர் தீர்க்கதரிசனம்பண்ணுவது நாய் வானத்தைப்பார்த்துக் குலைப்பதுபோல இருக்கின்றது.

பத்திராதிபரே,

புண்ணிய பூமியாகிய பரதகண்டத்திலே உயர்வொப்பின்றி விளங்காநின்ற தமிழ்வழங்குந் தேயங்களிலொன்றாகிய சோழநாட்டிற் சிறந்து விளங்கும் மகா புண்ணிய க்ஷேத்திரமாகிய சிதம்பரதலத்தில், கார்த்திகை மீ ௨௮ உ சுக்கிரவாரோதய சுபமுகூர்த்தத்தில் குரு லிங்க சங்கம பத்திவைராக்கியத்தினும், தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் "கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபினிற்கவதற்குத்தக" எனத் திருவாய் மலர்ந்த திராவிட வேதமாகிய திருக்குறளென்னும் இலக்கணத்திற்கிலக்கியமாய்க் கல்வியறிவொழுக்கங்களினுஞ் சிறந்தவராயும், இருமரபுந் தூயராயும் விளங்காநின்ற யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்களால், சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையெனப் பெரிய கல்லூரியொன்று தாபிக்கப்பட்டது. அந்நேரம் அவ்விடத்தில் அநேக பிரபுக்களும் புலவர்களும் வந்து கூடினர். கூடியவப்பிரபைகளுடைய உளங்கள் களிகூரக் கலைமகளே தாமொரு பெண்வடிவமாக விருத்தற்குதியன்றென நினைந்து, பூவுலகிற் புருடவடிவமெடுத்தவதரித்தனைய நாவலரவர்கள் வாசாலமாய்ச் சொற்சுவை பொருட்சுவை நயம்பயப்பப் பொழிந்த பிரசாரமாகிய அமிர்த தாரை அவர்களுடைய செவித்துவாரமடையானுள்புக்குப் பூதிகங்களைக் குளிரும் வண்ணஞ்செய்தது. அதன்பின் நாவலரவர்கள் பிரசாரத்தை முடித்தனர். அதுநிற்க,

இவ்வாறு தாபிக்கப்பட்ட கல்லூரி எதிர்காலத்தில் வறியராய்க் கல்விகற்கவரும் மாணவகருக்கு அன்னவஸ்திரங் கொடுத்துக் கல்விகற்பிக்கவும், மற்றை மாணவகருக்கு அவையின்றிக் கல்விமாத்திரமே கற்பிக்கவும் இயற்றப்பட்டது.

இவ்வாறெவராலுமியற்றற்கரிய பெரு முயற்சியை தன் நயங்கருதாது உலோகோபகாரமாக இயற்றும நாவலர், அத்தலத்திற் தமிழ்ப் பாடசாலைகளனேகமிருப்ப இஃது நவமாய்த்தாபித்தது எற்றுக்கெனின், நூல்களைக் கற்பிப்போர் மாணவகருக்கு நூல்களை முறையே கற்பியாது முறைபிறழ்ந்து கற்பிக்கின்றமையானும், எம்மொழியினுமினிய தமிழ்மொழி நாடோறுந் தேய்பிறைபோலத் தேய்ந்திறுதலானுமென்க. இதுநிற்க,

"தூங்குசிறைவாவலுறை தொன்மரங்களென்ன வோங்குகுலமையவதனுட்பிறந்த வீரர் தாங்கல்கடனாகும்" என்றான்றோர் மொழிந்தவாபோலத் தாம் மேற்கொளும் நன் முயற்சிக்குப் பல இடர்கள் நேரிடினும் அவ்விடர்கட்கே நொந்தலமாய்த் தாம்மேற்கொண்ட முயற்சியை விடாது நிலைத்து நின்று நிறைவேற்றுமவர்க்கு அநாதி முத்த சித்துருவாகிய பதி துணைசெய்யும்பொருட்டு வேண்டுகிறோம்.

இங்ஙனம், புதினப்பிரியன்.
இரத்தாட்சி ௵ கார்த்திகை மீ ௩௰ உ.

உப்புக்குத்தகை.—Salt Rent.

அபிமானியே,

பின்னால்வருஞ் சங்கதிகளைத் தங்கள் பத்திரிகையின் ஓர் கோணத்திற் பிரசுரஞ்செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தமாதம் ௨ ந் திகதி சுடும் ஆண்டின் இக்குத்தகையை எமது ஏசண்டத்துரை அவர்களால் விற்கப்பட்டது. சென்றவருடத்தில் தொகையினுங் குறைவாயிருந்தபடியால் முடிவுகட்டாமல் நிறுத்தியிருக்கிறாரெனக் கேள்வி; உப்புக்குத்தகைகாரரும் இவர்களின கீழ் உத்திபோகத்தருஞ் செய்யும் அநியாயங்களைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு இதுவே தகுந்த சமையமெனவெண்ணி அவற்றிற் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறேன்.

௧. குத்தகைகாரரால் பற்பல சந்தைகளில் உப்பு விற்பனவுபண்ணும்படி நியமனம்பெற்றோர் செய்யுந் தந்தரங்களை முற்றுகக்கண்டுபிடித்தல் மிகவும் அரிது. அரசாட்சியாரால் கொடுக்கப்பட்ட சரியான படிகளை மறைத்துவைத்துக்கொண்டு தேய்ந்தநிறையில் அதிகங்குறைவானபடிகளைப் பாவிக்கிறார்கள். இப்படிச்செய்கிறது எப்பொழுதுமல்ல, பெண்பிள்ளைகளுஞ் சிறுவருங் கொள்வனவுபண்ணும்பொழுதெல்லாம் அப்படிச்செய்கிறார்கள். அரைப்பேணிசுக்குக் கீழ்ப்பட்ட எந்தத்தொகைக்கு விற்றாலும் தராசுபடி பாவியாமல் கைமதிபத்தாக்கு விற்கிறார்கள். இதகாரியத்தைப் பரிசோதனைபண்ணுகில் சாயந்தரங்களில் இவ்வூரிலிருக்கும் எந்தக் கடையிற்போய்ப் பார்த்தாலும் விளங்கும். இப்படி உப்புவிற்போர் மேற்சொல்லிய தந்தரங்களைச்செய்வதால் ஒருநாளைக்கு நாலுசிலினுக்குக் குறையாத நயமுண்டு. இப்படியானால் வருஷமொன்றுக்கு எவ்வளவென்று பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளிடங்கேட்டால் சொல்லுவார்கள். இதினால் அல்லவோ இவர்கள் குத்தகைகாரருக்குங் கீழ்க்குத்தகைகாரருக்கும் அதிகதொகையான இறும் கொடுக்கிறார்கள். இது காரியங்களைப்பற்றி அனேக முறைகளில் நம்பத்திரிகை வழியாய் அறிந்திருந்தும் அரசாட்சியாரின் உத்தியோகத்தர் யாதாமொரு விசாரணை செய்யாதிருந்தல அதிசயத்தின்மேல் அதிசயம். எங்கள் ஏசண்டத்துரை அவர்கள் உப்புக்குத்தகையை அமானியில்விட்டால் வெகுநயமென எண்ணுகிறேன்.

இலங்காபிமானியின் எடிற்றர் அவர்களுக்கு வந்தனந்தனம்.

ஐயாவே, இந்தமாதம் ௰௩ ந் திகதி சாயந்தரம் வண்ணார்பண்ணையைச்சேர்ந்த செட்டித்தெரு வெஸ்லியன் அங்கிலேய திராவிட வித்தியாசாலையில் வழமைப்பிரகாரம் நடந்துவருஞ் சுதேச சுநோபகார மங்கலவாரச் சங்கங் கூடிற்று, அத்தருணம் மத்திய வித்தியாசாலையின் இரண்டாம் உபாத்தியாயராகிய ஸ்ரீ ஸ்ரீ லைமன் (Mr. A. Lyman) என்பவரெழுந்து பதி சுயம்புவாயிருக்கிறாரென்றும் மனிதனைச் சுத்தநிலையிற் கடவுள் படைத்தனரென்றும், அவன் அந்நிலையில் வழுவினனென்றும், அவனை யீடேற்றும்பொருட்டுக் கருணைகூர்ந்து தமது திருச்சித்தத்தை ஆகமவழியாய் அருளினரென்றும், தமது ஒரேசுதனை யீந்தனரென்றும் பீடிகையிட்டுத் திருட்டாந்தங்களோடு அதி மதுர விசித்திரப் பிரசங்கம்பண்ணினார். இவ்வரிவைப்பெரிய யாவரிய மொழியின் ஞானமிர்தசாரத்தை யுண்டு தேக்கித் ததும்பாது சாரத்தை வழுவவிட்டுக் கசாழத்தைக் கவ்விய நெய்யரிபோலும் தெளிந்த நீரபருகித் தாகசாந்திசெய்யாமலும் ஏனையுயிர்வற்கமுண்ணவிடாமலும் சேறுமேலெழத் தடாகநீரைக் கலக்கிய பால மயிடாசுரனொத்தவொருவர் தன் குணியவிசேஷத்தைக் காட்ட விரும்பியோர் கடாக் கடாவினார். அக்கடாவை உபாத்தியாயர் அங்கீகரிஞ்செய்யாது கிரமப்படி வரின் விடையீகுவோமெனவாக்குச்செய்து தாமாரம்பித்த விஷயத்திற் தாழாது விற்பன்ன விவேகத்துடன் முடித்தனர். இவ்வாரம் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலையிற் சிலவாரங்களாகப் பரமதகண்டனமென நாமஞ்சூட்டி நடைபெற்றுவந்த விரோதசங்கஞ் சமாப்திபெற்றது. சுயமதஸ்தாபன சங்கத்தவர்க்குங் காலங்கண்ட கலைவல்லோர் காலசக்கரங்காட்டிச் சாதகங் கணித்திருக்கின்றனர்.

நல்லைக் கந்தன்.

Edited by C. W. CATHERAVALUPULLY and Printed and Published by N. STRONG at the Press of RIPLEY & STRONG Manepay, Jaffna.

C. W. Catheravalupulle

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org